

La invasió de les joguines 'made in Xina'

Jugar brut

El descens de les vendes globals de joguines, la baixa de les exportacions i l'augment de les importacions de països de l'Extrem Orient fan d'aquest sector un dels que més urgentment necessita de mesures de reactivació. Malgrat les vendes de Nadal, els desequilibris subsisteixen.

Concentrades i atomitzades, les quasi 300 empreses fabricants de joguines de l'estat espanyol estan situades principalment al País Valencià i al Principat, amb un 86% de l'activitat realitzada. Els últims estudis sobre l'estructura sectorial afirmen que nou de cada deu d'aquestes empreses no superen plantilles de cinquanta treballadors.

Per zones geogràfiques, el País Valencià ocupa el primer lloc quant a la concentració d'empreses, amb un 45% del total. Pel que fa al Principat, el percentatge de l'activitat arriba al 33,3% del total. A la resta de l'estat, les zones de major implantació són Aragó, País Basc i Madrid.

Segons un estudi publicat recentment sobre els resultats globals del sector l'any 1991, les vendes van representar 101.045

milions. D'un any a l'altre, doncs, hi ha hagut un descens del 0,35% del volum final de negoci.

Al final del 1991, les exportacions van arribar als 23.162 milions de pessetes, resultat sensiblement més baix que l'any anterior (-1,6%). La distribució per països de les vendes a l'exterior no ha variat gaire. La Comunitat Europea va mantenir el seu nivell habitual amb un 78% de les exportacions totals el 1991. França va continuar durant el mateix període estudiat com el primer comprador, amb 8.439 milions de pessetes. Sempre segons les mateixes fonts, el valor de les importacions sumava 30.446 milions de pessetes. La xifra deixa ben palesa una evolució comercial negativa que coincideix amb una baixa progressiva de la competitivitat.

Les compres a l'exterior han augmentat

un 60%, al final del 1991, un dels increments més elevats dels últims anys.

Les importacions de països asiàtics han registrat els majors increments. Per primera vegada, el saldo de la balança comercial es va presentar desfavorable i va passar d'un superàvit de 4.465 milions de pessetes el 1990 a un dèficit de 7.284 milions dotze mesos més tard.

Respecte al consum aparent intern, és a dir, on figuren les compres dels particulars tant de les joguines estatals com de les importades, el total va ranegar els 94.000 milions de pessetes, una baixa del 7,7% respecte a l'any 1990. La penetració dels joguines estrangeres va representar el 32,4% del consum aparent.

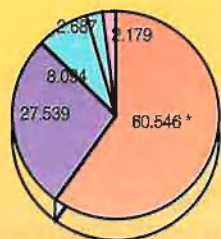
Pel que fa al consum de joguines per xiquet i any, a l'estat espanyol va ser de 13.707 pessetes, xifra molt per sota de les

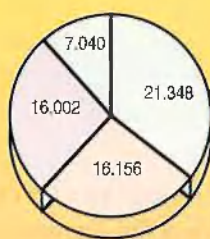
Més del 80% de les vendes al consumidor final es realitzen tan sols durant cinc setmanes.

ARXIU

Volum de facturació per comunitats 1991

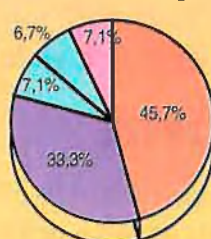

País Valencià
Catalunya
Arag. Nav. i P. Basco
Madrid
Resta de l'estat espanyol

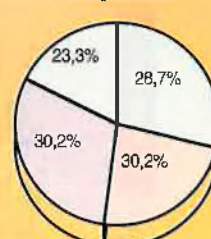

Ibi
Onil
València
Resta Alacant
* Milions de pessetes

Distribució geogràfica del número d'empreses

País Valencià
Catalunya
Madrid
Arag. Nav. i P. Basco
Resta de l'estat espanyol

Onil
Ibi
València
Resta Alacant

R. PUCHADES

Els resultats de les vendes de joguines del 1991 indiquen que hi ha hagut un lleuger descens del volum final del negoci.

ARXIU

24.173 pessetes registrades a Alemanya, un dels països europeus que més consumeix en aquest sector.

UN NEGOCI DE CINC SETMANES

Més del 80% de les vendes al consumidor final es realitzen durant cinc setmanes només, des dels primers dies de desembre fins al dia 6 de gener.

Aquest fet repercuteix negativament en les despeses financeres i, sobretot, en l'augment dels estocs. Des del punt de vista empresarial, la concentració de les vendes en un curt període de temps no es correspon amb la falta de flexibilitat que demanen els empresaris. "Encara que els beneficis es concentren en una època determinada de l'exercici, l'empresari es veu obligat a mantenir plantilles fixes tot l'any, fins i tot durant els mesos que la producció està aturada", segons comenta un portaveu del sector.

El descens de l'edat de joc dels més jo-

ves de les famílies és una altra de les circumstàncies sociològiques que incideixen negativament. És un fet prou demostrat que els xiquets s'incorporen cada vegada més aviat a la societat de consum i s'allunyen, per tant, del món de les joguines. Articles d'esport i vídeo-jocs solen substituir les demandes de joguines més o menys tradicionals.

Cal afegir-hi la competència sovint deslleial de les importacions, segons denuncien representants dels fabricants. Si durant el 1990 es van apreciar els primers augments de les importacions, el 1991 va ser l'any d'una vertadera inundació del mercat espanyol pels productes provinents majoritàriament de l'Extrem Orient.

El 1991, l'estat espanyol va importar joguines xineses per un valor de 10.699 milions de pessetes, xifra que representa el 42% del total de les importacions i supera la totalitat de les compres a la CE (8.833 milions importats).

Aquesta visió globalment negativa de

l'activitat del sector de les joguines provoca, és clar, una creixent preocupació dels empresaris. L'actual president de l'Associació Espanyola de Fabricants de Joguines (AEFJ), Salvador Miró, va declarar fa poc respecte a la competència exterior que "bona part dels productes que ens arriben de països exportadors no compleixen les normatives sobre seguretat i altres requisits que són exigits als nostres articles".

L'associació de fabricants, lògicament, defensa la implantació de mesures de protecció per tal que no puguin entrar a Europa aquells productes que no compleixen els criteris legislatius. Per aconseguir-ho, els fabricants proposen que des de Brussel·les s'adopten mecanismes eficaços que no responguen la indústria europea en benefici de la d'altres països, concretament dels asiàtics.

Salvador Miró, fent de portaveu de les reivindicacions dels fabricants de joguines de l'estat espanyol, resumia en poques paraules la situació de desavantatge que pateix el sector: "És precís exigir el compliment de la normativa comunitària per als productes originaris de tercers països. Les joguines fabricades als països membres de la CE són totalment innòcues i totes compleixen les normes de seguretat. El que no pot ser és que les joguines europees tinguin un control realment elevat i compleixen totes les normes -cosa que fa més car el producte final-, i després que els pares en compren altres de similars més barats que incompleixen les normes i que poden entrar en el mercat sense cap control".

Xina és el principal país exportador per al mercat estatal. El 1981, les importacions d'aquest país van sumar 70 milions de pessetes, deu anys després arribaven a 10.699 milions. Taiwan és el segon proveïdor amb 3.551 milions de pessetes, seguit de Corea del Sud (1.398 milions) i Japó (1.034 milions).

Neus Aiguadé